

ἀλλαχοῦ τὰς ἐκτενεστέρας περὶ τούτου λεπτομερείας ἐπανερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ προκείμενον ἡμῶν θέμα.

Ὁ Ῥήγας παραδοθεὶς πρὸς τοὺς Τούρκους ὑπὸ δυνάμεώς τινος γειτονικῆς,* ἀπήχθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ἔχων δεδεμένης τὰς χεῖρας. Ἡ μεγάλη σωματικὴ αὐτοῦ ἰσχύς, ἀυξηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐξάψεως τῆς ἀπελπισίας, ἐνεθάβρυνεν αὐτὸν οὐ μόνον νὰ θραύσῃ τὰ δεσμὰ, ἀλλὰ καὶ νὰ κτυπήσῃ δύο ἐκ τῶν δημίων ρίψας αὐτοὺς κατὰ γῆς ὡς νεκροὺς σχεδόν. Καταδασθεὶς ὅμως καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν στρατιωτῶν, ἐδεσμεύθη ἐκ νέου καὶ ἀπεκεφαλίσθη. Ὁ Ῥήγας ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτοῦ· ἀλλὰ πᾶσα ῥανὶς τοῦ αἵματος αὐτοῦ καταπατουμένη ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν βαρβάρων ἐμελλέ ποτε νὰ ἀποδοθῇ παρ' αὐτῶν διὰ χειμάρρων αἵματος. Ἐπειδὴ ὁ πίπτων μάρτυς ὑπὲρ ἱερᾶς τιнос ὑποθέσεως ἐπιφέρει ἐνίοτε τεράστια ἀποτελέσματα. Ὅθεν καὶ οἱ Ἕλληγες μαθόντες τὸν θάνατον τοῦ ἥρωος τούτου ἐδάγκασαν τὰ χεῖλη, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς καὶ μελετῶντες σχέδια ἐκδικήσεως.

* Ἴδε εἰς τὸ τέλος τῶν σημειώσεων. Σ. Μ.